

de les «Croades» dels «Sants Llocs» i ací eren els de l'ordre de St. Joan de Jerusalem que feien també una feina semblant. És clar que les deduccions són perilloses.

Serà possible fer la traducció de tota aquesta riquesa històrica?. Ben segur que el traductor que ho

tradueixi bon traductor serà. I si l'Escalenc establís un concurs amb premi important per qui aconseguís la traducció d'alguns d'aquests documents, potser no seria mala idea. Naturalment són els del s.XIV els de difícil traducció.

J.R.

En una nota de «L'ESCALENC» de juny, s'informà que la impremta havia sofert una greu averia tipogràfica. D'aquest fet certs paràgrafs i entre altres els de l'article de la pàgina 3 («Full obert») eren il·legibles. Al prec de certs lectors amatents, el publiquem avui, de nou:

MORAL I PROFIT, SÓN INCOMPATIBLES?

Els escalencs s'han assabentat que en un calaix d'un despatx de l'Escala reposa una petició signada per uns 300 vilatans manifestant-se hostils a l'expulsió d'Espanya de certs estrangers reconeguts per tant com elements que han adquirit deshonestament diner i l'han «emblanquinat» en inversions immobiliàries a casa nostra, vila que ja molts han batejat com a «paradís de la màfia».

Si aquests signataris tenen la llibertat d'exposar llurs delers, just és que hom pugui estendre una opinió oposada, inspirada, aquesta, per l'ètica més elemental.

Sóc conscient del caràcter ingrát de la meua presa de posició, car no puc pas lluitar contra el fet que comerciants i agències acceptin un diner del qual es vol ignorar la procedència per allò que es diu «que el caler no fa pudor». Si almenys aquests patricis tinguessin el civisme d'acceptar, –inclús de suggerir–, un afegiment d'impostos amb la lloable finalitat de millorar els equipaments d'interès escalenc!. Però, no ens fem ill·lusions ...

Em sorprèn, però, que un dels promotors d'aquesta campanya anti-expulsió hagi cregut necessari d'afirmar que aquelles persones (mafiosos o proxenetes) **no molesten a ningú**. (Aquesta afirmació esdevé anorreada després de les deflagracions que es produïren els dies 18 i 31 de Juliol a la riba de la Platja central; els escalencs no poden voler, a cap preu, que l'Escala passi a ser sinònim de màfia amb totes les violències que això tragina; sense oblidar la palpable amenaça que ens espia, que el turisme giri l'esquena a l'Escala; ¿el discernen els escalencs aquest perill?; sembla ser que les explosions ajuden a obrir ulls.

A part, però, d'aquesta reacció d'ordre material, jo estic segur que moltes consciències escalenques, creients o increients, en el més pregon de llurs replecs,

s'insurgeixen contra els inconfessables procediments emprats per a **guanyar-se la vida** i consistint en explotar dones i en intoxicar la nostra joventut. Massa em temo, però, que moltes d'aquestes consciències no tindrien el coratge de plasmar llur signatura al peu d'un improbable contra-requeriment exigint el bandejament d'aquells traficants; l'afany del profit no esmicolaria tota reminiscència d'escrúpols casuístic?.

(Perquè aquí es troba el mal: la gran majoria desaprova el comportament d'aquesta gentussa, però ningú no mou ni el menovell per a oposar-s'hi; ni tan sols aquells que s'han donat per missió de conduir el ramat pels camins de la bona moralitat –civil o cristiana–, quan haurien de ser els primers en ofuscar-se'n. O és que la meua candidesa no em deixa veure que la venalitat envaeix esferes insospitades?).

Afortunadament hi ha excepcions i aquest fet és digne de ser subratllat; hi ha comerciants, sembla, que no han volgut firmar la demanda de proscripció. A l'entorn d'aquesta instància inclús, –segons els diaris–, s'ha intimidat els no signataris proclamant «que no seran mai més llurs clients o proveïdors». A mi al contrari, m'agradaria saber qui són aquests negociants íntegres a fi d'esdevenir llur parroquià tot i desitjant de veure'm imitat per tots els escalencs incorruptibles.

Quina és, doncs, aquesta cínica moral dels signants de la instància en qüestió?. Si la moral és la ciència que ensenya les regles a seguir per a fer el bé i evitar el mal, la lliçó és bona per tots, creients o increients. Als qui són, insensibles a la pauta cristiana, –però no desproveïts de sensibilitat ètica–, jo els dic que, en nom d'aquesta, s'ha d'obstaculitzar l'expansió d'aquest càncer amoral; i als qui observen els cànons evangèlics, –nombrosos a l'Escala, almenys aparentment–, jo els recordo que Jesucrist foragità del Temple els mercaders impudents. Déu reconeixerà els seus. Des de totes les tribunes, de la del diputat del Congrés, a la de la trona del rector, s'hauria d'estigmatitzar aquestes forces malèfiques, a fi de conjurar l'abjecció des de la seva mateixa arrel.

Poc importa que el fruit impur de comportaments indecents ens sigui presentat amb somriure seductor, paraula aduladora i embolicat amb paper fi.

J. S. R.